

[Aksel Larsen.]

aldeles ikke. Den højtærede udenrigsminister har sagt, at hvis lande, der aftager 80 pct. af eksporten fra Sydafrika, ikke vil være med, nytter det ikke at lave boykot, og det ærede medlem hr. Frode Jakobsen siger, at han er overbevist om, at hvis bare 10 pct. af den sydafrikanske eksport bliver ramt, vil det være tilstrækkeligt til at hidføre en omvæltning i Sydafrika. Altså, der er en forskel i bedømmelsen. Jeg kan ikke afgøre, hvem der har ret, men jeg kan naturligvis se, at jo mere omfattende denne boykot bliver, jo større virkning vil den få.

Så siger det ærede medlem hr. Frode Jakobsen, at efter det, der nu er sket, hvor socialistisk folkeparti har tilladt sig at stille et dagsordensforslag, kan socialistisk folkeparti ikke mere behandles ligesom de andre partier i denne sal. Det er mig ikke bekendt, at man, da man appellerede til os om at få vore underskrifter, satte som betingelse, at så måtte vi intet andet gøre end at skrive vore navne på et stykke papir. Det skulle det ærede medlem hr. Frode Jakobsen have fortalt os dengang.

Men dernæst er det et barokt demokratisk synspunkt, at fordi et parti har en mening og giver udtryk for den — og oven i købet giver udtryk for den på en måde, så egentlig de fleste i denne sal siger, at det er jo faktisk rigtigt, men af politiske grunde vil vi ikke stemme for jeres forslag — skal man have lov at sige, at fremtidig kan I ikke blive behandlet som andre partier i denne sal. Nå, vi tager det med sindsro, det går nok; måske må jeg have lov at gentage, hvad jeg har sagt til det ærede medlem privat, at en sådan mærkværdig ytring opfatter jeg aldeles ikke som en uforkammethed, men kun som en dumbhed.

Hvad angår Kekkonenforlaget og mit forslag til motiveret dagsorden, som er foranlediget af Kekkonenforlaget, har jeg da både læst og hørt den højtærede udenrigsministers erklæring om, at Danmark ikke besidder atomvåben, ikke ønsker atomvåben, ikke vil have atomvåben, at

man i så henseende kan være fuldkommen rolig. Det tvivler jeg ikke om at man kan, men når nu dette gælder for Danmark, for Norge, når det gælder for Sverige, for Finland og for Island, hvorfor kan vi så ikke nedfælde det i et dokument, fastlægge denne faktiske tilstand i en traktat? Det er jo det, præsident Kekkonen har foreslået, og vi synes, at det burde Danmark interessere sig for, og derfor vil jeg virkelig anbefale, at man vedtager mit forslag til motiveret dagsorden.

Jeg må tilføje, at det er jo Finlands præsident, der er kommet med ideen. Jeg kan ikke tænke mig, at Finlands præsident holder en tale om et sådant emne, indeholdende et sådant forslag, og så sker der ikke mere. Jeg går ud fra, at der alligevel kommer forhandling mellem de nordiske landes regeringer om denne sag. Ja men lad os så dog på forhånd stille os positive over for sådanne forhandlinger, og hvis vi er enige om, at Norden ikke skal besidde atomvåben, ikke skal tillade oplagring af atomvåben på sine territorier, ikke skal tillade anvendelse af atomvåben på sit land- eller søterritorium, ja, så lad os da give udtryk for det; lad os sige, at vi synes, at Kekkonens idé er aldeles udmærket. Derfor tillader jeg mig at anbefale, at man stemmer for det af mig stillede forslag til motiveret dagsorden.

Jeg må tilføje, at nu har jo det ærede medlem hr. K. B. Andersen og det ærede medlem hr. Helge Larsen stillet et forslag til motiveret dagsorden, der tager udenrigsministerens redegørelse — herunder redegørelsens bemærkninger om de skandinaviske lande som atomvåbenfri zone og om Danmarks stilling til en boykot af Den sydafrikanske Union — til efterretning. Det kan man jo faktisk ikke nægte, det dér; vi har jo hørt det og taget det til efterretning, at disse bemærkninger er fremkommet fra den højtærede udenrigsminister. Men jeg kan ikke med min bedste vilje, og jeg kan ikke, selv om jeg mobiliserer al min juridiske skarpsindighed, se, at dette dagsordens-